

Zostawiając za sobą znów po lewej stronie.

Szlak nasz wiedzie na zachód wygodnym chodnikiem
Śledź tu numery domostw aż do 89

Wedle miejscowej mody, miodowy szalunek na domu – to Twój cel

Na razie czas wędrówki często skracaj śpiewem.

Za domkiem wąska dróżka poprowadzi w górę
Po 200 krokach zieleń nagle Cię otoczy
Obezwładni swym czarem, upoi westchnieniem
Liści szemrzących w górze pni strzeliście rosłych.

Tu przed laty dotarli dostojni wędrownicy
Kardynał Karol, młody Krakus spragniony wędrówki
I jego towarzysze, którzy w ślad zeń przyszli
Ks. Szostek, ks. Jaworski i Jerzy Gałkowski.

W „Wąwozie Łukoszyńskim” szlak wiedzie po środku
Głębokiej doliny o zboczach rozległych
Dróżka zbacza, to pnie się, zakręca w usoku

Uważaj tu odkrywco, szukający skarbu
Bo uroki wąwozu są zdradliwe bardzo.
Jeżeli się zapomnisz – wyjdiesz w Wąwolnicę
A tam skarbu nie znajdziesz, zbłądzisz po próżnicy.

Radzimy więc z zegarkiem - - □ - - - - - ku niebu
9

Najwyżej 10 minut, potem wracać trzeba
Czar natury jak syren śpiew dawkować zwolna
Zawsze przecież powrócić można tu – z osobna.

Wracając, pomyśl jeszcze, o czym rozmawiali
Ci uczeni wędrownicy, znani w świecie całym
Można mniemać, że -lecie KULu omawiali
I nałęczowskim lasem tu się zachwycali.

Jedno jest jednak pewne, gdy się zagadali
O godzinie powrotu całkiem zapomnieli
A podwieczorek smaczny - kasza, zsiadłe mleko
Czekały nań na ulicy Kościuszki daleko.

Dotarli na kolację – ale Anuncjata
Przełożona siostrz szarych, biegła w kulinariach
Przewidziała spóźnienie, tak więc dla turystów
Stały na stole mięsa, zielona sałata.

Drogi turysto, który cierpliwie tu tropisz
Skarb będący wędrówki mozolnej klejnotem
Nie martw się, że zawracasz, nagroda już czeka
Całkiem też niedaleko, za niewielkim plotem.

Przed zakrętem i mostem jest Zajazd wspaniały
„□ - - -” się zowie pięknie na pamięć lektury
13

Tam znajdziesz skarb swój, lecz ważniejszy odeń
Jest ślad papieskich kroków, które Ci sprzyjały.

Gdy będziesz w domu, wspomnij po jak cennych śladach,
Stąpałeś na tej ziemi, dzieliłeś zachwyty
Nad nałęczowską łąką, lasem i wąwozem
Wiodącym całkiem nagle na duchowe szczyty.

HASŁO:

1	2	3	4	5	6	-	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Miejsce na skarb

Opracowanie:

Wiesława Dobrowolska-Łuszczynska, Maria Przybyłko, Sabina Seroczyńska-Kozuba (w tym także mapa i rysunki)

Opiekun wyprawy:

Lokalna Grupa Działania
„Zielony Pierścień”

Questing jest rozwijany na Bursztynowym Szlaku Greenways przez Lokalną Grupę Działania „Zielony Pierścień” przy współpracy z Fundacją Miejsc i Ludzi Aktywnych MiLA w Krakowie

www.zielonypierścien.pl

www.bestquest.pl

QUEST - WYPRAWA ODKRYWCÓW „Śladami papieża Jana Pawła II”

Wyprawa odkrywców tym szlakiem umożliwi poznanie piękna Nałęczowa, miasta-ogrodu, i jego osobliwości, jakimi są wąwozy lessowe. Trasa wiedzie śladami papieża Jana Pawła II, który będąc jeszcze kardynałem krakowskim, trzykrotnie był w Nałęczowie, gdzie odwiedzał przyjaciela, swego asystenta w Katedrze Etyki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. Tadeusza Stycznia.

Nałęczów znajduje się około 27 km od Lublina i 23 km od Kazimierza Dolnego. Dojechać można tu pociągiem, PKS lub busem bezpośrednio z Lublina, Puław i Warszawy.

Wędrówkę należy rozpocząć od parkowej Bramy Żelaznej, idąc z centrum miasta do skrzyżowania ul. 1-go Maja z al. Lipową, a potem obok Urzędu Miejskiego. Szukając skarbu, układaj hasło z ukrytych na trasie liter.

Czas przejścia: ok. 2 godz.

Santo subito – skandował lud w Rzymie
Gdy przyszło żegnać ŚWIĘTEGO
Wśród wielu zalet, sławiąc Jego przymiot
Wędrowca nieustraszonego.

Ten Biały Pielgrzym przemierzał ziemię
Przez pontyfikatu prawie trzydziestolecie

- - - □ - - - - - dzisiaj chlubi się bardzo
8

Że Gość go zacny odwiedzał

Miły odkrywco – witaj na szlaku
Papieskim zwanym odważnie
I niezależnie, jak tu dotarłeś
Zacznij od Bramy Żelaznej.

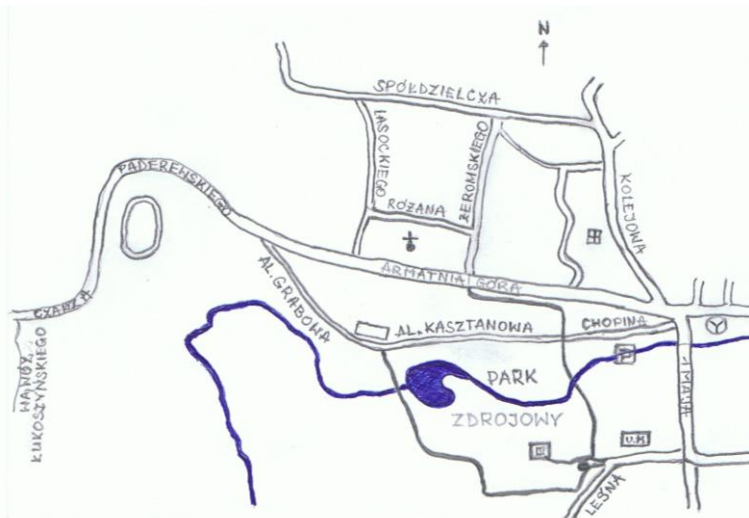
Gdy przekroczysz bramę
Powita Cię park uroczy
Lipa wiekowa burzą rozdarła tajemną siłą
Na pamiątkowy kamień otwarta.

Podejdź bliżej, herb rozpoznaj

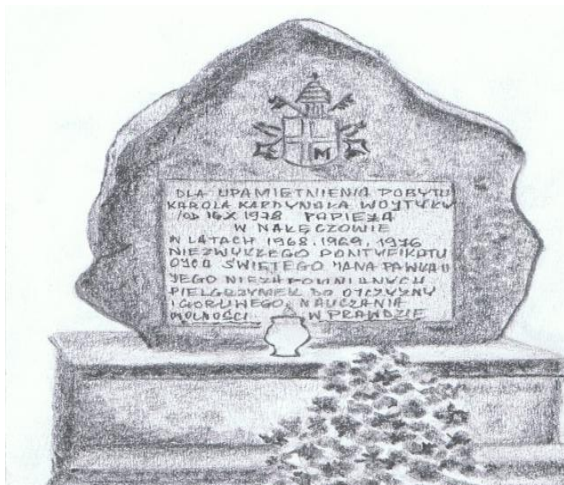
Z treścią tablicy się zapoznaj.

Już wiesz: to naleźcowanie w 2000 roku
Ten obelisk ufundowali
Największemu z Rodaków
Sercem podziękowali

Idąc dalej prosto aleją parku
Dotrzesz do Bramy Północną zwaną.
Na Górę Armatnią przez nią wejdziesz szparko
Przed Tobą historyczna trasa do poznania.

Wśród zieleni drzew wysokich zauważ „Podgórze”
Tak bardzo bliskie szwajcarskiej architekturze.
Sienkiewicz, Deotyma – goście znakomici
Bywali tu, by zdrowym powietrzem się nasycić.

Jeszcze rzut oka na - [ ] - - - Małachowskich z oddali widziany
2

W gąszczu zieleni niemal schowany.
Teraz zwrot w prawo, podążaj ku schodom
Które w aleję klonową Cię wiodą.

Po prawej ujrzyś mało znany
Dworek Saski dziś remontowany.
Białym - [ ] - - - - - mostkiem
6

Jakich w parku wiele
Przejdź „Bochotniczanki” łagodne zakole.

Po obu stronach rzeźby, pamiętka pleneru
Co rzeźbiarzy ze świata tu sprowadził wielu
Ta z prawej „Drzewo życia” znamionuje,
A z lewej, para kamiennych kochanków, prawie się całuje.

Wnet przetniesz Aleję Kasztanową
By wspiąć się ścieżką nieco stromą.
Skręć w lewo, a oczy swe zwróć na prawo
Ujrzyś wille: „Oktawie” i „Ukrainę” żwawo.

Opodal zakopiańskim stylem się zachwycisz,
W drewnianej kaplicy modlitwą wyciszysz.
Warszawski architekt ją projektował
A ród Bennich ją ufundował.

Wejdziesz przez - [ ] - - - - łukiem zwieńczoną
10

Zawołaniem papieskim „Totus Tuus” ozdobioną.
Musisz zawrócić tą samą drogą
Potem się wspinać noga za nogą.

- - - [ ] - imieniem wielkiego twórcy nazwana
15

Bo przy niej Chata przez niego wybudowana.
Nie wędruj do Chaty, skręć w ulicę Różaną
Te parę schodków niech Cię nie znuży
Po prawej stronie zauważ dom duży
Stowarzyszeniu „Zielony [ ] - - - - -” dziś dobrze on służy.

Na końcu „Różanej” dom Salwatorianów
[ ] - - - - - dwukrotnie był w nim, jak wieść niesie
3

by przyjaciela swego w chorobie pocieszyć.
Z uliczki Różanej skręć w dół w Lasockiego
Lecz zanim schodzić zaczniesz, zwróć [ ] - - - - w dal odległą.
12

Po prawej, przez gałęzie, zoczysz panoramę
Rozległych wzgórz – podobnych bieszczadzkim – i bramę
Zieloną do wąwozu – celu naszych kroków.
Na razie stąpaj wolno, lecz ufnie, odważnie
Choć wąski przesmyk w schodkach zniża się dość stromo.
Witaj znów Armatnią Górę z willą „Widok” z boku.

Na prawo skracaj ostro, wędruj dołem zbocza
Po [ ] - - - - zieleni Parku cieszy wzrok – urocza,
14

Po prawej w wyniosłości „Osłoda” osiadła
Dawniej pensjonat pełen koszernego jądla.
A na szczycie „Osłody” 2 łabędzie w drewnie
To symbol Należcowa, rozpoznasz go pewnie.
Mkniemy dalej, przed siebie, zostawiając z boku
Gmach „ - [ ] - - - Pałacowych” słynący z botoksu.
5

Idąc Paderewskiego, patrz wokół uważnie
Miniesz wnet „Czekoladkę” i „Jutrzenkę” także.
Wielka budowla z lewej zadziwi Cię mocno
Przypomina pagodę chińską lśniąca w słońcu.

Zowie się willa „ [ ] - - - - „od ziem właścicieli
7

Dziś „Domem Przyjęć” zwana przez jej wielbicieli.
Potem spojrzysz na prawo - miłorząb wyniosły
Roztacza swe konary przy domku z werandą
Gdzie Siostry Służki teraz wieczorem i rano
Dusze zmarłych powstańców otaczają modły
Pamięć o weteranach zrywu styczniowego
Trwa żywa, przewodnicy często informują
Lub barwne opowieści o partyjkach szachów
Między Prusem a gospodarzem Jasińskim znów snują.
Wspominali dwaj starcy młodzieńcze przygody
Kłęski, rany, potyczki, dzieje dramatyczne
Część nich Bolesław twórczo w swych pismach przetworzył
Sprawiając, by zostały w pamięci lirycznej.
Za [ ] - - - - biegnie wąwóz - z początku ulica
11

Po stu metrach, jeśli zboczysz, domek cię zachwyca
Prostotą kształtów swoich „Starówki” obliczem
W kamieniu tu zamkniętym ręką Witkiewicza.
Droga odkrywców długa, więc powróćmy na szlak
Idźmy tuż przy stadionów murawie zielonej
Ku mostkowi na „Bystrej”; „Cisy” [ ] Orlika
4